

1890-09-09

AFSENDER

Emil Hannover

MODTAGER

Johan Rohde

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Alice Hannover

Hermann Peter Rohde

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Johan Peter Wildenrath

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Hannover understreger, at det ikke er af godhed, at han har foreslået at sende Wildenrath pengene fra lotteriet. Det er ganske enkelt, fordi han vil have fred. Han er træt af at spekulere på Wildenraths økonomi. Hvis Wildenrath insisterer på at få pengene udbetalt, vil Hannover derfor sætte overførslen igang. Alice Hannover er mere godhjertet og vil hjælpe Wildenrath af hensyn til hans velbefindende snarere end for at lindre sin egen samvittighed eller sindsro.

TRANSSKRIFTION

Katrinebjærg

pr. Taastrup 9/9 90

Kjære Ven,

Tak for Deres Brev, som ... var kommet herud, medens jeg var inde i Byen, hvorfor jeg telegraferede til Dem.

De har Ret, det er klart; kun én

Ting misforstaaer De, og det er, naar

De mener, det vilde være udelukkende

af Godhed, naar jeg sendte W. Pengene.

Nej, ser De, det vilde meget mere

være af Egenkjerlighed. Jeg vil næmlig

have Ro nu, og det kunde jeg ikke

have, hvis jeg skulde gaa og tænke

paa, at nu skød W. sig maaske,

eller nu blev maaske hans stakkels

syge Kone kastet paa Gaden af

Værten, eller nu sultede de og maaske

etc.

Derfor mener jeg, jeg skal sende ham

[2]

disse Penge. Saa er der af hans

Venner gjort, hvad der kunde

gjøres, og saa skal han ogsaa faa

at vide, at dermed er al mulig

Hjælp fra hans Venner udtømt.

Alligevel skal De ikke

skrive til Deres Fader endnu. Jeg

skriver samtidig hermed til W., at

der er liden Sandsynlighed for at

rokke den fingerede Kjøber fra
hans en Gang tagne Beslutning.
Skriver han saa tilbage, at det
skal og maa ske, – ja, saa
sender jeg Pengene, siden De har
overladt Afgjørelsen til mig. Jeg
skal da ogsaa tage Ansvar

[i venstre margen:]

Hører De noget fra Slott-Møllers?

[3]

alene, og skulde Bidragyderne nogensinde
knurre, kan det vel ikke være saa
svært for mig at skaffe 500 Kroner paa et
Bord.

Jeg gjentager altsaa, at den væsentligste
Grund til at følge W.'s Forlangende
for mig er den, at jeg er træt nu af
at plages med hans Affairer, da jeg
har nok at tage vare med mine egne.
Min Kone, som er meget bedre end
jeg, siger her, at naar hun ønsker
W. hulpen paa Ny, er det af
Hensyn til W. og ikke til sig og mig.
Vi kan denne Gang ikke blive
enige.

Vi længes meget efter snart at se
Dem og sender Dem hjærtelige Hilsener.
Deres hengivne
Emil Hannover
I hast

Katrinebjerg

19

pr. Taastrup 9/9 90

Kjære Dem.

Tak for Deres Brev, som ~~hvis~~ var
kommet herud, medens is var inde
i Byen, hvorpå is telegraferede til Dem.
De har Ret, det er klart; kun en
ting misforstaaer De, og det er, naar
De mener, det vilde være indelukende
og gødet, naar is sendte W. Pungue.
nej, ser De, det vilde meget mere
være af Egenkjærlighed. Is vil nemlig
have Ro nu, og det kunde is ikke
have, hvis Is skulde gaa og tænke
paa, at nu skød W. sig maaske,
eller nu blev maaske hans statkub
rygge Kone kastet paa Gaden af
Vorten, eller nu mæltede de Is maaske
etc.

Dufo mener is, ^{is}skal sende ham

Dine Penge. Saa er der af hans
Venner gjort, hvad der kunde
gøres, og saa skal man ogsaa for
at vide, at dermed er al mulig
Hjælp fra hans Venner istand.

Atter de
møder
for
Slett
møder.

alligevel skal de ikke
skrive til Deres Fader endnu. Vi
skriver samtidig hennet til W., at
der er lidt usandsynlighed for at
nokke den fingerede Kjoben fra
hans en Gang kagne Beslutning.
Skriver han saa tilbage, at det
skal gaa over, - ja, saa
endnu i Penge, siden de har
overlæst Afgjørelsen til mig. Vi
skal da ogsaa tage Ansvar

alene, og skænkede Bidragstjerne nogeninde
hvidere, kan det vel ikke være saa
svært ^{for mig} at skaffe 500 Kroner paa et
Brød.

Is gjentager altsaa, at den væsentligste
Grund til at følge W.'s Forlangende
for mig er den, at is er træt af
at playe med hans Affairer, da is
har nok at tage vare med mine egne.
min Kone, som er meget bedre end
is, siger her, at naar hün ønsker
W. hjælpes paa sig, er det af
Hensyn til W. og ikke til sig og mig.
Vi kan denne Gang ikke blive
enige.

Vi længes meget efter snart at se
Dem og sende Dem hjertelige Hilsener.

Deres hengivne
Emil Mannen

i Hast